

หลักการสำคัญโดยสังเขปของร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ พ.ศ.

และร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.

สืบเนื่องจากคณะรัฐมนตรี ได้มีมติเมื่อวันที่ ๖ มกราคม ๒๕๕๘ อนุมัติหลักการร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ พ.ศ. และร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. เพื่อเป็นการรองรับความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีสารสนเทศซึ่งถูกนำมาใช้ประโยชน์ในการทำธุรกรรมหรือการติดต่อสื่อสารโดยการป้องกันภัยที่อาจคุกคาม การพัฒนาเศรษฐกิจดิจิทัล ซึ่งร่างกฎหมายแต่ละฉบับมีสาระสำคัญโดยสังเขป ดังนี้

๑. ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ พ.ศ.

การร่างพระราชบัญญัติฯ ฉบับนี้ มีเหตุผลมาจากการ ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีสารสนเทศ ได้ถูกนำมาใช้ประโยชน์ในการทำธุรกรรมหรือการติดต่อสื่อสาร จึงก่อให้เกิดสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวย ต่อภัยคุกคามและการก่ออาชญากรรมทางไซเบอร์ที่สามารถส่งผลกระทบในวงกว้างได้อย่างรวดเร็ว และปัจจุบันยิ่งที่ความรุนแรงมากขึ้น การป้องกันหรือรับมือกับภัยคุกคามหรือความเสี่ยงบนไซเบอร์ จึงต้องอาศัยความรวดเร็วและการประสานงานกับทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อป้องกันและรับมือได้ทันสถานการณ์ และมีการดูแลรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์อย่างต่อเนื่อง จึงได้มีการตรากฎหมายฉบับนี้ขึ้นมา และให้มีคณะกรรมการขึ้นเพื่อกำหนดมาตรฐานการด้านความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ของประเทศไทยให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดผลสัมฤทธิ์ ทั้งนี้ร่างพระราชบัญญัติตั้งกล่าวไว้ได้แบ่งบทบัญญัติออกเป็น ๙ หมวด รวมจำนวนทั้งสิ้น ๔๓ มาตรา

มาตรา ๑ ถึง มาตรา ๔ ได้บัญญัติเกี่ยวกับ ชื่อของพระราชบัญญัติ การประกาศใช้บังคับ บทนิยาม และผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติ

หมวด ๑ การรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์แห่งชาติ มีมาตรา ๕ เพียงมาตราเดียว โดยมาตราดังกล่าวได้กำหนดหลักการ วัตถุประสงค์ ขอบเขตและกรอบนโยบายในการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ของประเทศไทย

หมวด ๒ คณะกรรมการการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์แห่งชาติ มีจำนวน ๔ มาตรา ได้แก่ มาตรา ๖ ถึง มาตรา ๑๓ โดยในหมวดนี้ได้บัญญัติให้มีคณะกรรมการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์แห่งชาติ (กปช.) กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม เป็นประธานกรรมการ มีกรรมการโดยตำแหน่ง จำนวน ๔ คน ได้แก่ เอกอธิการสภาพความมั่นคงแห่งชาติ ปลัดกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม ปลัดกระทรวงกลาโหม และผู้บังคับการกองบังคับการปราบปราม การกระทำความผิดเกี่ยวกับอาชญากรรมทางเทคโนโลยี สำนักงานตำรวจแห่งชาติ และมีกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์ จำนวนไม่เกิน ๗ คน โดยให้ เอกอธิการสำนักงานคณะกรรมการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์แห่งชาติ เป็นกรรมการและเลขานุการ โดยตำแหน่ง นอกจากนี้กกฎหมายยังได้บัญญัติถึงองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ของ กปช. คุณสมบัติ

ลักษณะต้องห้าม ตลอดจนการดำเนินการตามที่ได้แก่ มาตรา ๒๖ โดยในหมวดนี้ได้บัญญัติให้มีการจัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการการรักษาความมั่นคงปลอดภัยแห่งชาติ จำนวน ๑๕ มาตรา ได้แก่ มาตรา ๑๕ ถึง มาตรา ๒๖ โดยในหมวดนี้ได้บัญญัติให้มีการจัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์แห่งชาติขึ้นเป็นหน่วยงานของรัฐที่มีฐานะเป็นนิติบุคคล แต่ไม่เป็นส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจ กำหนดอำนาจและหน้าที่ของสำนักงาน ทุนและทรัพย์สินที่ใช้ในการดำเนินงาน ตลอดจนรายได้ของสำนักงาน กำหนดคุณสมบัติของผู้ที่จะได้รับการแต่งตั้งเป็นเลขานุการและวาระ ในการดำเนินการ

หมวด ๔ การปฏิบัติการและการรับมือภัยคุกคามทางไซเบอร์ จำนวน ๘ มาตรา ได้แก่ มาตรา ๒๗ ถึง มาตรา ๓๕ โดยหมวดนี้ได้กำหนดให้ กปช. จัดทำแผนแม่บทความมั่นคงความปลอดภัยไซเบอร์แห่งชาติ เพื่อให้สำนักงานจัดทำแนวทาง มาตรการ แผนปฏิบัติการ หรือโครงการเกี่ยวกับการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ให้สอดคล้องและเป็นไปตามนโยบายและแผนตั้งกล่าว โดยให้หน่วยงานของรัฐ ปฏิบัติให้สอดคล้องกับแนวทาง มาตรการ แผนปฏิบัติการหรือโครงการเกี่ยวกับการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ โดยถือว่าเป็นการปฏิบัติตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนด นอกจากนี้เมื่อเกิดกรณีเหตุฉุกเฉิน หรือภัยันตรายอันเนื่องมาจากการภัยคุกคามทางไซเบอร์ที่อาจกระทบต่อความมั่นคงของประเทศไทย บทบัญญัติ ในหมวดนี้ยังกำหนดให้ กปช. มีอำนาจสั่งการให้หน่วยงานของรัฐทุกแห่งดำเนินการเพื่อป้องกัน แก้ไข หรือบรรเทาความเสียหายที่เกิดหรืออาจจะเกิดขึ้นได้ตามที่เห็นสมควร และในกรณีที่มีความจำเป็นเพื่อประโยชน์ด้านน้ำหนึ่งเดียว ในการรักษาความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์ที่อาจกระทบต่อความมั่นคงทางการเงินและการพาณิชย์ หรือความมั่นคงของประเทศไทย กปช. อาจสั่งการให้หน่วยงานภาคเอกชนกระทำการหรือดูแลเว้นระยะทำการอย่างใดอย่างหนึ่งได้อีกด้วย

หมวด ๕ พนักงานเจ้าหน้าที่ จำนวน ๕ มาตรา ได้แก่ มาตรา ๓๕ ถึง มาตรา ๓๙ โดยหมวดนี้ ได้บัญญัติถึงอำนาจพนักงานเจ้าหน้าในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ กำหนดบทลงโทษ พนักงานเจ้าหน้าที่กรณีมีการเปิดเผยข้อมูลหรือส่งมอบข้อมูลที่ตนได้เข้าถึงโดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติ ฉบับนี้ กำหนดให้รัฐมนตรีเป็นผู้ที่มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ นอกจากนี้กรณีมีภัยคุกคามไซเบอร์ ที่กระทบต่อความมั่นคงทางทหาร กฎหมายฉบับนี้ยังได้กำหนดให้เจ้าหน้าที่ของกระทรวงกลาโหมที่ได้รับมอบหมายเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ตลอดจนกำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่ ซึ่งได้ปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญาด้วย

หมวด ๖ บทเฉพาะกาล จำนวน ๕ มาตรา ได้แก่ มาตรา ๔๐ ถึง มาตรา ๔๕ โดยหมวดนี้ บัญญัติให้โอนบรรดาศักดิ์ อำนาจหน้าที่ ทุนและทรัพย์สินของสำนักความมั่นคงปลอดภัย สำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์แห่งชาติที่มีอยู่ในวันที่พระราชบัญญัติฉบับนี้ใช้บังคับไปเป็นของ

สำนักงานคณะกรรมการรักษาความมั่งคงปลอดภัยไซเบอร์แห่งชาติ กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการบรรจุแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ให้ดำรงตำแหน่งในสำนักงาน นอกเหนือไปจากนี้ยังได้กำหนดให้สำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์แห่งชาติทำหน้าที่เป็นสำนักงานคณะกรรมการรักษาความมั่งคงปลอดภัยไซเบอร์แห่งชาติไปพลาสก่อนจนกว่าจะมีการจัดตั้งสำนักงานตามพระราชบัญญัตินี้ และในระหว่างเริ่มแรกกำหนดให้คณะกรรมการประกอบด้วยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม เป็นประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม เป็นรองประธาน เอกอัธิการสภาพความมั่งคงแห่งชาติ ผู้บังคับการกองบังคับการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับอาชญากรรมทางเทคโนโลยี สำนักงานตำรวจแห่งชาติ เป็นกรรมการ และให้ผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์แห่งชาติ เป็นกรรมการและเลขานุการ โดยคณะกรรมการชุดดังกล่าวจะจะปฏิบัติหน้าที่เป็นการชั่วคราวจนกว่าจะมีคณะกรรมการตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ซึ่งต้องไม่เกินเก้าสิบวันนับแต่วันที่กฎหมายฉบับนี้ใช้บังคับ

๒. ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.

การร่างพระราชบัญญัติฯ ฉบับนี้ มีเหตุผลมาจากความก้าวหน้าของเทคโนโลยีสารสนเทศ รวมทั้งระบบสื่อสารทำให้การเก็บรวบรวมการใช้ และการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลสามารถทำได้โดยง่าย สะดวกและรวดเร็ว อันอาจนำมาซึ่งความเดือดร้อนรำคาญหรือความเสียหายในกรณีที่มีการนำไปแสวงหาประโยชน์หรือเปิดเผยโดยไม่ได้รับความยินยอมหรือแจ้งล่วงหน้า ที่แม้ว่าจะได้มีกฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลในบางเรื่อง แต่ก็ยังไม่มีหลักเกณฑ์กลไก หรือมาตรการกำกับดูแลเกี่ยวกับการให้ความคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลที่เป็นหลักการทั่วไป จึงได้มีการตราพระราชบัญญัติฉบับนี้ขึ้นมา ทั้งนี้ ร่างพระราชบัญญัติฯ ดังกล่าว ได้แบ่งบทบัญญัติออกเป็น ๖ หมวด รวมจำนวนทั้งสิ้น ๔๐ มาตรา

มาตรา ๑ ถึง มาตรา ๖ ให้บัญญัติเกี่ยวกับ ข้อของพระราชบัญญัติ การประกาศใช้บังคับ หลักเกณฑ์ในการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล บทนิยาม และผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติ

หมวด ๑ คณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล มีจำนวน ๑๒ มาตรา ได้แก่ มาตรา ๑ ถึง มาตรา ๗ ในหมวดนี้ได้บัญญัติให้มีคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล โดยประธานกรรมการจะเป็นบุคคลซึ่งคณะกรรมการรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์เป็นที่ประจักษ์ในด้านการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล มีกรรมการโดยตำแหน่ง จำนวน ๕ คน ได้แก่ ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ปลัดกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม ปลัดกระทรวงมหาดไทย เอกอัธิการสภาพความมั่งคงแห่งชาติ และมีกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวนไม่เกิน ๕ คน ซึ่งคณะกรรมการรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์เป็นที่ประจักษ์ในด้านการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ซึ่งคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล จะมีอำนาจการสำนักงานคณะกรรมการรักษาความมั่งคงปลอดภัยไซเบอร์แห่งชาติ เป็นกรรมการและเลขานุการโดยตำแหน่ง นอกเหนือไปจากนี้ยังได้บัญญัติถึงคุณสมบัติ ลักษณะต้องห้าม ตลอดจนวาระในการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ กำหนดการประชุม การลงมติ ดำเนินหน้าที่ของคณะกรรมการ

กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ ตลอดจน การแต่งที่ปรึกษาและค่าตอบแทน และกำหนดให้กรรมการ อนุกรรมการ ที่ปรึกษาที่คณะกรรมการแต่งตั้ง ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามประมวลกฎหมายอาญา

หมวด ๒ การคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล แบ่งออกเป็น ๔ ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ ๑ บททั่วไป มีจำนวน ๒ มาตรา ได้แก่ มาตรา ๑๙ ถึง มาตรา ๒๐ บัญญัติให้ การเก็บรวบรวม ใช้ เปิดเผย แก้ไข เปลี่ยนแปลง หรือกระทำการใด ๆ ต่อข้อมูลส่วนบุคคล จะกระทำได้ ต่อเมื่อได้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ ทั้งจะต้องเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของ การเก็บรวบรวม ใช้หรือเปิดเผย ด้วย หากมีการเปลี่ยนแปลงวัตถุประสงค์ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลต้องแจ้ง หรือขอความยินยอมจากเจ้าของข้อมูล

ส่วนที่ ๒ การเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคล มีจำนวน ๕ มาตรา ได้แก่ มาตรา ๒๑ ถึง มาตรา ๒๕ ได้บัญญัติหลักเกณฑ์และวิธีการในการเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคล โดยมีสาระสำคัญว่า การเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลจะกระทำไม่ได้ เว้นแต่เป็นการรวมภายใต้วัตถุประสงค์อันชอบด้วยกฎหมาย ซึ่งเกี่ยวข้องโดยตรงกับกิจกรรมของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลและต้องกระทำเพียงเท่าที่จำเป็นตามกรอบ วัตถุประสงค์หรือเพื่อประโยชน์ที่มีความเกี่ยวข้องโดยตรงกับวัตถุประสงค์ในการเก็บรวบรวม โดยในการเก็บรวม ข้อมูลส่วนบุคคล ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลจะต้องแจ้งให้เจ้าของข้อมูลทราบ เว้นแต่กิจกรรมอย่าง ที่กฎหมายบัญญัติกรณีที่ไม่ต้องแจ้งให้เจ้าของข้อมูลทราบ เช่น การเก็บรวมข้อมูลส่วนบุคคลเพื่อประโยชน์ เกี่ยวกับการวางแผนหรือการสถิติหรือสำมะโนในต่าง ๆ ของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์แก่การสืบสาน สถาบันของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมาย หรือการพิจารณาพิพากษาของศาล ฯลฯ นอกจากนี้กฎหมาย ยังห้ามมิให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลทำการเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลจากแหล่งอื่นที่ไม่ใช่จากเจ้าของ ข้อมูลส่วนบุคคลโดยตรง เว้นแต่ได้แจ้งถึงการเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลจากการใช้และเปิดเผยที่ได้รับการยกเว้น ตามกฎหมายว่าไม่ต้องแจ้งให้เจ้าของข้อมูลทราบ หรือเป็นข้อมูลที่เปิดเผยต่อสาธารณะ และห้ามมิให้มี การเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลเกี่ยวกับเชื้อชาติ แผ่นดิน ความคิดเห็นทางการเมือง ความเชื่อในลัทธิ ศาสนาหรือปรัชญา พฤติกรรมทางเพศ ประวัติอาชญากรรม ข้อมูลสุขภาพ หรือข้อมูลอื่นใดซึ่งกระทบ ความรู้สึกของผู้อื่นหรือประชาชน ตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด เว้นแต่จะได้รับความยินยอมจาก เจ้าของข้อมูล หรือบุคคลที่เกี่ยวข้อง หรือเป็นกรณีที่ได้รับยกเว้นตามกฎหมายในกิจกรรมอย่าง เช่น เพื่อประโยชน์ในการสืบสาน สถาบันของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมาย หรือการพิจารณาพิพากษาคดีของศาล เพื่อป้องกันหรือระงับอันตรายต่อชีวิต ร่างกายหรือสุขภาพของบุคคล หรือเป็นการปฏิบัติตามที่กฎหมายกำหนด หรือตามคำสั่งศาล

ส่วนที่ ๓ การใช้หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล มีจำนวน ๒ มาตรา ได้แก่มาตรา ๒๖ ถึง มาตรา ๒๗ ได้บัญญัติหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการใช้หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล โดยห้ามมิให้ผู้ควบคุม ข้อมูลส่วนบุคคลใช้หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล เว้นแต่เป็นการใช้หรือเปิดเผยตามวัตถุประสงค์หรือเป็น การจำเป็นเพื่อประโยชน์ที่มีความเกี่ยวข้องโดยตรงกับวัตถุประสงค์ของการเก็บรวบรวม และได้รับความยินยอม จากเจ้าของข้อมูลที่ได้ให้ไว้ก่อนหรือในขณะนั้น ยกเว้นแต่กิจกรรมบางอย่างที่กฎหมายให้ใช้หรือเปิดเผยได้ โดยผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลด้วยเหตุ การใช้และเปิดเผยและแจ้งถึงการใช้ หรือการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล ดังกล่าวแก่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลให้ทราบในภายหลังไม่ชักช้า และบุคคลหรือหน่วยงานที่ได้รับ ข้อมูลส่วนบุคคลดังกล่าวนั้นจะต้องไม่ใช้หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลเพื่อวัตถุประสงค์อื่นนอกจากวัตถุประสงค์ แต่แรกที่ได้ข้อมูลส่วนบุคคลนั้น นอกจากนี้กฎหมายยังห้ามมิให้ส่งข้อมูลส่วนบุคคลไปยังประเทศอื่นซึ่งมี สาระสำคัญในหลักเกณฑ์การให้ความคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลที่ต่างกว่าพระราชบัญญัติฉบับนี้ เว้นแต่เป็น การปฏิบัติตามที่กฎหมายกำหนด ได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูล ฯลฯ

ส่วนที่ ๔ สิทธิของเจ้าของข้อมูล มีจำนวน ๕ มาตรา ได้แก่ มาตรา ๒๘ ถึง มาตรา ๓๒ ได้บัญญัติเกี่ยวกับสิทธิของเจ้าของข้อมูล โดยให้เจ้าของข้อมูลมีสิทธิเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคลที่เกี่ยวกับตน ซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล เว้นแต่กรณีบางอย่างที่กฎหมายบัญญัติไม่ให้เข้าถึง เช่น เป็นการชัดหรือเย้ายวนบาทบัญญัติแห่งกฎหมายอื่น หรือคำสั่งศาล กระทบต่อความมั่นคงแห่งราชอาณาจักร ฯลฯ นอกจากนี้กฎหมายยังได้บัญญัติเกี่ยวกับอำนาจและหน้าที่ของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลเพื่อประโยชน์ ในการคุ้มครองสิทธิของเจ้าของข้อมูล

หมวด ๓ ข้อปฏิบัติในการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล มีจำนวน ๕ มาตรา ได้แก่ มาตรา ๓๓ ถึง มาตรา ๓๙ ได้บัญญัติเกี่ยวกับข้อปฏิบัติในการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล โดยกฎหมายให้อำนาจ คณะกรรมการอาจจัดทำและเผยแพร่แนวทางปฏิบัติในการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลเพื่อให้ผู้ควบคุม ข้อมูลส่วนบุคคลใช้เป็นแนวทางในการจัดทำข้อปฏิบัติในการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลที่อยู่ในความรับผิดชอบ ของตนได้ นอกจากนี้ยังให้คณะกรรมการมีอำนาจออกเครื่องหมายรับรองข้อปฏิบัติการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ให้แก่ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลที่ยื่นขอรับเครื่องหมายรับรองข้อปฏิบัติการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลซึ่งมี ข้อปฏิบัติในการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลที่มีมาตรฐานไม่ต่างกว่าแนวทางปฏิบัติตามกฎหมายฉบับนี้ได้

หมวด ๔ การร้องเรียน มีจำนวน ๖ มาตรา ได้แก่ มาตรา ๓๖ ถึง มาตรา ๔๑ ได้บัญญัติ หลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการร้องเรียนของเจ้าของข้อมูลที่ได้รับความเสียหายอันเนื่องจากการดำเนินการ ของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล

หมวด ๕ ความรับผิดทางแพ่ง มีมาตรา ๔๒ เพิ่ยมมาตราเดียว ได้บัญญัติให้ผู้ควบคุม ข้อมูลส่วนบุคคลต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทน หากการดำเนินการใด ๆ เกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลก่อให้เกิด ความเสียหายต่อเจ้าของข้อมูล ไม่ว่าการดำเนินการนั้นจะเกิดจากการกระทำโดยจงใจหรือประมาทเลินเล่อ

เว้นแต่เข้าข้อยกเว้นตามที่กฎหมายบัญญัติ เช่น พิสูจน์ได้ว่าการดำเนินการเช่นนั้นเกิดจากเหตุสุดวิสัย กระทำการคำสั่งของรัฐบาลหรือเจ้าพนักงานของรัฐฯ ฯลฯ

หมวด ๖ บทกำหนดโทษ มีจำนวน ๘ มาตรา ได้แก่ มาตรา ๔๗ ถึง มาตรา ๔๙ โดยกฎหมายบัญญัติให้มีโทษหักจำคุกและปรับ และมาตรา ๕๗ ถึง มาตรา ๕๐ เป็นบทเฉพาะกาล ซึ่งตามบทเฉพาะกาลกำหนดให้สำนักงานคณะกรรมการการรักษาความมั่นคงปลอดภัยใช้เบอร์แห่งชาติดำเนินการแต่งตั้งประธานกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายในเดือนนับแต่วันที่พระราชบัญญัติฉบับนี้ใช้บังคับ และในระหว่างที่ยังไม่มีเลขาธิการ กฎหมายบัญญัติให้เลขาธิการสำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์แห่งชาติปฏิบัติหน้าที่กรรมการและเลขานุการของคณะกรรมการไปพลางก่อน และในระหว่างที่ยังไม่มีการจัดตั้งสำนักงาน กฎหมายกำหนดให้สำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์แห่งชาติปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขานุการของคณะกรรมการไปพลางก่อน นอกจากนี้ยังบัญญัติให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัติฉบับนี้ใช้บังคับต้องปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติฉบับนี้ด้วย เว้นแต่ได้รับการยกเว้นตามที่กฎหมายกำหนด

เรียบเรียงโดย : กลุ่มงานให้คำปรึกษาและร่างกฎหมาย สำนักกฎหมาย กรมที่ดิน

หมายเหตุ : การพิจารณาร่างกฎหมายในแต่ละขั้นตอนตามกฎหมายจนแล้วเสร็จ คือการประกาศในราชกิจจานุเบกษาและมีผลใช้บังคับตามกฎหมาย ขณะนี้อยู่ระหว่างจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นซึ่งตามร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ พ.ศ. และร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. อาจมีการแก้ไข ตัดตอนหรือเพิ่มเติมเนื้อความที่ปรากฏในมาตราต่างๆ หรือสถานีตีบัญญัติแห่งชาติอาจไม่ผ่านร่างกฎหมายทั้งสองฉบับก็ได้ และการนำร่างกฎหมายทั้งสองฉบับดังกล่าวมาสรุปหลักการที่สำคัญโดยสังเขป เพื่อเป็นประโยชน์แก่ผู้สนใจในการที่จะติดตามร่างกฎหมายที่อาจจะมีผลกระทบต่อสิทธิและเสรีภาพของตนได้

บันทึกหลักการและเหตุผลประกอบ
(ร่าง) พระราชบัญญัติว่าด้วยการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์
พ.ศ.

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์แห่งชาติ

เหตุผล

จากความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีสารสนเทศซึ่งถูกนำมาใช้ประโยชน์ในการทำธุรกรรมหรือการติดต่อสื่อสาร จึงก่อให้เกิดสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อภัยคุกคามและการก่ออาชญากรรมทางไซเบอร์ที่สามารถส่งผลกระทบในวงกว้างได้อย่างรวดเร็วและปัจจุบันยังทวีความรุนแรงมากขึ้น สร้างความเสียหายทั้งในระดับบุคคลและระดับประเทศ การป้องกันหรือรับมือกับภัยคุกคามหรือความเสี่ยงบนไซเบอร์จึงต้องอาศัยความรวดเร็วและการประสานงานกับทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อป้องกันและรับมือได้ทันสถานการณ์ และมีการดูแลรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์อย่างต่อเนื่อง ดังนั้น เพื่อให้ประเทศไทยสามารถปักป้อง ป้องกัน หรือรับมือกับสถานการณ์ด้านภัยคุกคามทางไซเบอร์ที่ส่งผลกระทบหรืออาจก่อให้เกิดความเสี่ยงต่อการให้บริการหรือการประยุกต์ใช้เครื่อข่ายคอมพิวเตอร์ อินเทอร์เน็ต โครงข่ายโทรคมนาคม หรือการให้บริการโดยปกติของดาวเทียม ซึ่งกระทบต่อกำลังคนของชาติในมิติต่าง ๆ อันครอบคลุมถึงความมั่นคงทางการทหาร ความสงบเรียบร้อยภายในประเทศ และความมั่นคงทางเศรษฐกิจได้อย่างเหมาะสม มีการดำเนินการที่รวดเร็ว และมีความเป็นเอกภาพ สมควรกำหนดให้มีคณะกรรมการขึ้นเพื่อกำหนดมาตรการด้านความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ของประเทศไทย ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดผลลัพธ์ที่ดี

(ร่าง)

พระราชบัญญัติว่าด้วยการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์แห่งชาติ

พ.ศ.

โดยที่เป็นการสมควร.....

อาศัยอำนาจตามความใน.....

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัตินี้ไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติว่าด้วยการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์แห่งชาติ พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดนี้ร้อยแปดสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“ความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์” หมายความว่า มาตรการและการดำเนินการที่กำหนดขึ้นเพื่อรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ของประเทศไทยให้สามารถป้อง ป้องกัน หรือรับมือกับสถานการณ์ด้านภัยคุกคามทางไซเบอร์ที่ส่งผลกระทบหรืออาจก่อให้เกิดความเสี่ยงต่อการให้บริการหรือการประยุกต์ใช้เครือข่ายคอมพิวเตอร์ อินเทอร์เน็ต ໂครองข่ายโทรศัพท์ หรือการให้บริการโดยปกติของดาวเทียม อันกระทบต่อกำลังพลของชาติซึ่งรวมถึงความมั่นคงทางการทหาร ความสงบเรียบร้อยภายในประเทศ และความมั่นคงทางเศรษฐกิจ

“หน่วยงานของรัฐ” หมายความว่า กระทรวง กรม ส่วนราชการที่เรียกชื่ออ้างอื่นและมีฐานะเป็นกรรม ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น องค์การมหาชน รัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานที่ตั้งขึ้น

โดยพระราชบัญญัติหรือพระราชบัญญัติและให้หมายความรวมถึงนิติบุคคล คณะกรรมการพัฒนาฯ หรือบุคคล ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ดำเนินงานของรัฐในว่าการนี้ได้ ๆ

“พนักงานเข้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ “เลขานิการ” หมายความว่า เลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์แห่งชาติ

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานคณะกรรมการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์แห่งชาติ

มาตรา ๔ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

หมวด ๑ การรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์แห่งชาติ

มาตรา ๕ การรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์แห่งชาติต้องดำเนินการ เพื่อปกป้อง รับมือ ป้องกันและลดความเสี่ยงจากสถานการณ์ภัยคุกคามทางไซเบอร์อันกระทบต่อความมั่นคงของชาติทั้งจากภายในและภายนอกประเทศ ซึ่งครอบคลุมถึง ความมั่นคงทางเศรษฐกิจ ความสงบเรียบร้อยภายในประเทศ และอาจส่งผลกระทบต่อความมั่นคงทางทหาร หรือที่ส่งผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญต่อความมั่นคงของประเทศ ทางไซเบอร์ในภาพรวม ให้มีความเป็นเอกภาพ โดยให้คำนึงถึงความสอดคล้องกับกรอบนโยบายและแผน แม่บทที่เกี่ยวกับการพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมของคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม และกรอบนโยบายและแผนแม่บทที่เกี่ยวกับการรักษาความมั่นคงของสภากาชาดแห่งชาติ ซึ่งเห็นชอบโดย คณะกรรมการรัฐมนตรี

การดำเนินการเพื่อรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ อย่างน้อยจึงต้องครอบคลุมในเรื่อง ดังต่อไปนี้

- (๑) การบูรณาการการจัดการความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ของประเทศไทย
- (๒) การสร้างศักยภาพในการตอบสนองต่อสถานการณ์ฉุกเฉินทางความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์
- (๓) การปกป้องโครงสร้างพื้นฐานสำคัญทางสารสนเทศของประเทศไทย
- (๔) การประสานความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชนเพื่อความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์
- (๕) การสร้างความตระหนักรู้ด้านความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์
- (๖) การพัฒนาเรียนและกฎหมายเพื่อความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์
- (๗) การวิจัยและพัฒนาเพื่อความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์
- (๘) การประสานความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์

หมวด ๒

คณะกรรมการการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์แห่งชาติ

มาตรา ๖ ให้มีคณะกรรมการดังนี้ เรียกว่า “คณะกรรมการการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์แห่งชาติ” เรียกโดยย่อว่า “กปช.” และให้ใช้ชื่อภาษาอังกฤษว่า “National Cybersecurity Committee” เรียกโดยย่อว่า “NCSC” ประกอบด้วย

- (๑) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม เป็นประธานกรรมการ
- (๒) กรรมการโดยตัวแทนจำนวนสี่คน ได้แก่ เลขานุการสภาพความมั่นคงแห่งชาติ ปลัดกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม ปลัดกระทรวงกลาโหม ผู้บังคับการกองบังคับการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับอาชญากรรมทางเทคโนโลยี สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
- (๓) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนไม่เกินเจ็ดคน ซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้งจากผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์เป็นที่ประจักษ์ในด้านการรักษาความมั่นคงปลอดภัยสารสนเทศ ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ด้านนิติศาสตร์ หรือด้านอื่นที่เกี่ยวข้องและเป็นประโยชน์ต่อการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์

ให้เลขานุการ เป็นกรรมการและเลขานุการโดยตัวแทน และให้แต่งตั้งเจ้าหน้าที่เป็นผู้ช่วยเลขานุการได้ตามความจำเป็น

การคัดเลือกผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อแต่งตั้งเป็นกรรมการตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบka

มาตรา ๗ ให้ กปช. มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) กำหนดแนวทางและมาตรการตอบสนองและรับมือกับภัยคุกคามไซเบอร์ เมื่อมีเหตุการณ์ด้านความมั่นคงปลอดภัย หรือสถานการณ์ด้านความมั่นคงปลอดภัยที่ไม่พึงประสงค์หรือไม่อ่อนโยน คดคดิ ที่ส่งผลกระทบ หรืออาจก่อให้เกิดผลกระทบ ความสูญเสีย หรือความเสียหายอย่างมีนัยสำคัญหรืออย่างร้ายแรง เพื่อให้เป็นศูนย์กลางการดำเนินการเมื่อมีเหตุการณ์หรือสถานการณ์ความมั่นคงปลอดภัยได้อย่างทันท่วงที มีความเป็นเอกภาพ เว้นแต่ภัยคุกคามทางไซเบอร์นั้นเป็นภัยที่กระทบต่อความมั่นคงทางทหาร ซึ่งเป็นอำนาจของสภากลาโหมหรือสภาพความมั่นคงแห่งชาติ
- (๒) กำหนดขั้นตอนการดำเนินการเพื่อให้มีการประสานความร่วมมือและอันวายความสะดวกในการดำเนินการกับคณะกรรมการที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายฉบับอื่น หน่วยงานของรัฐ หรือหน่วยงานภาคเอกชน เพื่อให้การยับยั้งปัญหา ภัยคุกคามไซเบอร์ ได้รับการแก้ไขอย่างมีประสิทธิภาพและรวดเร็ว
- (๓) กำหนดมาตรฐานการและแนวทางในการยกระดับทักษะความเชี่ยวชาญระดับสูงของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติหน้าที่ซึ่งได้รับการแต่งตั้งตามกฎหมายฉบับนี้

(๔) จัดทำแผนปฏิบัติการเพื่อรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์แห่งชาติที่สอดคล้องกับนโยบาย ยุทธศาสตร์ และแผนระดับชาติว่าด้วยการพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม และกรอบนโยบาย และแผนแม่บทที่เกี่ยวกับการรักษาความมั่นคงของสภาคุณภาพแห่งชาติ

(๕) จัดทำรายงานสรุปผลการดำเนินงานที่มีผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญ รายงานให้สภาคุณภาพแห่งชาติ และคณะกรรมการรับทราบตามลำดับ

(๖) เสนอแนะและให้ความเห็นต่อคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมหรือ คณะกรรมการรับทราบในการพิจารณาอนุมัติแผนงาน โครงการ หรือการปฏิบัติงานของหน่วยงานของรัฐ และการพิจารณาแนวทางการแก้ไขปัญหาหรือข้อขัดข้องต่าง ๆ รวมถึงการจัดให้มีหรือปรับปรุงกฎหมายที่มีความเกี่ยวข้องกับการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ เพื่อให้การดำเนินการปกป้อง รับมือ ป้องกันและลดความเสี่ยงจากสถานการณ์คุกคามทางไซเบอร์อันกระทบต่อความมั่นคงของชาติทั้งจากภายในและภายนอก ประเทศมีความมั่นคงและยั่งยืน

(๗) แต่งตั้งคณะกรรมการ หรือคณะทำงาน เพื่อพิจารณาหรือทำการใด ๆ ตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

(๘) สร้างการหรือประสานความร่วมมือกับหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนเพื่อปฏิบัติให้เป็นไปตามนโยบายหรือแผนปฏิบัติการเกี่ยวกับการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ หรือให้ดำเนินการอื่นใด ที่จำเป็นต่อการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ทั้งในประเทศและต่างประเทศ

(๙) ติดตามและประเมินผลการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

(๑๐) ดำเนินการอื่นใดในเรื่องที่เกี่ยวกับการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ตามที่คณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมหรือคณะกรรมการรับทราบตาม

มาตรา ๔ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(๑) มีสัญชาติไทย

(๒) ไม่เป็นบุคคลล้มละลายหรือเคยเป็นบุคคลล้มละลายทุจริต

(๓) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๔) ไม่เคยต้องคำพิพากษายึดที่สุดให้จำคุก ไม่ว่าจะได้รับโทษจำคุกจริงหรือไม่ เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๕) ไม่เคยถูกไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ หรือจากหน่วยงานของเอกชน เพราทุจริตต่อหน้าที่หรือประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง

มาตรา ๕ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีภาระการดำรงตำแหน่งคราวละสามปี

ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ คณะกรรมการรับทราบแต่งตั้งผู้อื่นเป็นกรรมการแทนได้ และให้ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งแทนอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน เว้นแต่ว่าจะมีภาระการดำรงตำแหน่งของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเหลือไม่น้อยกว่าวันละไม่ต่ำกว่าห้าวัน

เมื่อครบกำหนดตามวาระในวาระนั้น หากยังไม่ได้มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่ ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อดำเนินงานต่อไปจนกว่ากรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระ อาจได้รับการแต่งตั้งอีกได้แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้

มาตรา ๑๐ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๔ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งคณารัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออกจาก

(๓) คณารัฐมนตรีให้ออกเพระมีความประพฤติเสื่อมเสีย บกพร่อง หรือไม่สุจริตต่อหน้าที่ หรือหย่อนความสามัคคี

(๔) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๗

มาตรา ๑๑ การบุรุษ การลงมติ และการปฏิบัติงานของกปช. คณบุกรุกกรรมการ และคณการทำงานให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

ในการปฏิบัติหน้าที่ กปช. อาจมอบหมายให้กรรมการคนหนึ่งหรือหลายคนปฏิบัติงานแทน กปช. ได้ แต่ กปช. จะปฏิเสธความรับผิดเพรະเหตุที่ได้มอบหมายให้กรรมการไปทำแทนแล้วไม่ได้

มาตรา ๑๒ กปช. มีอำนาจแต่งตั้งที่ปรึกษา เพื่อพิจารณาศึกษา เสนอแนะ หรือดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่ กปช. มอบหมายได้

การแต่งตั้งที่ปรึกษาตามวาระนั้น ให้แต่งตั้งได้ไม่เกินห้าคน

มาตรา ๑๓ ให้ กปช. ได้รับเบี้ยประชุมและประจำนัดตอบแทนอันตามหลักเกณฑ์ที่คณารัฐมนตรีกำหนด

คณบุกรุกกรรมการ คณการทำงาน และที่ปรึกษาที่ กปช. แต่งตั้งให้ได้รับเบี้ยประชุมและประจำนัดตอบแทนอันตามหลักเกณฑ์ที่ กปช. กำหนด

หมวด ๓

สำนักงานคณะกรรมการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์แห่งชาติ

มาตรา ๑๔ ให้จัดตั้งสำนักงานคณกรรมการการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์แห่งชาติ ขึ้นเป็นหน่วยงานของรัฐที่มีฐานะเป็นนิติบุคคล ไม่เป็นส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจ

มาตรา ๑๕ ให้สำนักงานมีสำนักงานใหญ่ในกรุงเทพมหานครหรือจังหวัดใกล้เคียง

มาตรา ๑๖ กิจการของสำนักงานไม่มีอยู่ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครอง
แรงงาน กฎหมายว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์ กฎหมายว่าด้วยประกันสังคม และกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน แต่
พนักงานและลูกจ้างของสำนักงานต้องได้รับประโยชน์ตอบแทนไม่น้อยกว่าที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยการ
คุ้มครองแรงงาน กฎหมายว่าด้วยประกันสังคม และกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน

มาตรา ๑๗ ให้สำนักงานมีสำนักงานใหญ่และหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) ตอบสนองและรับมือกับภัยคุกคามไซเบอร์ เมื่อมีเหตุการณ์ด้านความมั่นคงปลอดภัย
หรือสถานการณ์ด้านความมั่นคงปลอดภัยที่ไม่พึงประสงค์หรือไม่อาจคาดคิด ที่ส่งผลกระทบ หรืออาจ
ก่อให้เกิดผลกระทบ ความสูญเสีย หรือความเสียหายอย่างมีนัยสำคัญหรืออย่างร้ายแรง โดยวางแผนการ
เกี่ยวกับการดำเนินการที่คำนึงถึงขั้นความลับและการเข้าถึงข้อมูลที่มีขั้นความลับ

(๒) ประสานความร่วมมือทางปฏิบัติในการดำเนินการกับหน่วยงานของรัฐ หรือหน่วยงาน
ภาคเอกชน เพื่อให้การยับยั้งปัญหา ภัยคุกคามไซเบอร์ ได้รับการแก้ไขอย่างมีประสิทธิภาพและรวดเร็ว

(๓) ประสานงานกับหน่วยงานของรัฐและเอกชน เพื่อรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับภัยคุกคาม
การป้องกัน การรับมือ ความเสี่ยงจากสถานการณ์ด้านภัยคุกคามทางไซเบอร์ และข้อมูลอื่นใดอันเกี่ยวกับ
การรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ เพื่อวิเคราะห์เสนอต่อ กปช.

(๔) บริหารแผนงานรวม ประสานการบริหารและการปฏิบัติการตามแผนปฏิบัติการหรือตาม
คำสั่งการของ กปช.

(๕) ติดตามและเร่งรัดการปฏิบัติงานของหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องกับการรักษาความ
มั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ และรายงานต่อ กปช.

(๖) เป็นศูนย์กลางเครือข่ายข้อมูลด้านความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ของประเทศไทย ทั้งภายใน
และภายนอกประเทศไทย

(๗) ติดตาม เฝ้าระวัง รวมทั้งสร้างความตระหนักรเกี่ยวกับภัยคุกคามทางระบบสารสนเทศ
รวมทั้งจัดตั้งและบริหารจัดการศูนย์ประสานการรักษาความมั่นคงปลอดภัยระบบคอมพิวเตอร์แห่งชาติ
(National CERT)

(๘) ศึกษาและวิจัยข้อมูลที่จำเป็นสำหรับการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ เพื่อจัดทำ
ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับมาตรการด้านการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์

(๙) ส่งเสริม สนับสนุน และดำเนินการเผยแพร่ความรู้ และการให้บริการเกี่ยวกับการรักษา
ความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ ตลอดจนดำเนินการฝึกอบรมเพื่อยกระดับทักษะเกี่ยวกับมาตรฐานความมั่นคง
ปลอดภัย หรือกรณีอื่นใดเกี่ยวกับการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์

(๑๐) รายงานความคืบหน้าและสถานการณ์เกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้ รวมทั้งปัญหา
และอุปสรรคต่อ กปช.

- (๑๑) รับผิดชอบงานธุรการ งานวิชาการ งานการประชุม และงานเลขานุการของ กปช.
 (๑๒) จัดทำรายงานสรุปผลการดำเนินงานรายงานประจำปีให้กับปช.ทราบ เว้นแต่เป็นกรณี
 ถูกเลื่อนให้รายงานให้กับปช.ทราบโดยเร็ว

(๑๓) ปฏิบัติงานอื่นใดอันเกี่ยวกับการรักษาความมั่นคงปลอดภัยเชิงօร์ของประเทศไทยที่
 กปช. หรือคณะรัฐมนตรีมอบหมาย

เมื่อคณะรัฐมนตรีอนุมัติแผนปฏิบัติการรักษาความมั่นคงปลอดภัยเชิงօร์แห่งชาติตาม (๑)
 ให้สำนักงานร่วมกับหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องปฏิบัติการให้เป็นไปตามแผนดังกล่าว

มาตรา ๗๙ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๗๗ ให้สำนักงานมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (๑) ถือกรรมสิทธิ์ มีสิทธิครอบครอง และมีทรัพย์สิทธิ์ต่าง ๆ
- (๒) ยื่นตั้งสิทธิ หรือทำนิติกรรมทุกประเภทผูกพันทรัพย์สิน ตลอดจนทำนิติกรรมอื่นใดเพื่อ
 ประโยชน์ในการดำเนินกิจการของสำนักงาน
- (๓) ทำความดกลงและร่วมมือกับองค์กรหรือหน่วยงานอื่นทั้งภาครัฐและภาคเอกชนทั้งใน
 ประเทศและต่างประเทศในกิจการที่เกี่ยวกับการดำเนินการตามวัตถุประสงค์ของสำนักงาน
- (๔) ดำเนินการอื่นใดที่จำเป็นหรือต้องเนื่องเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของสำนักงาน

มาตรา ๗๙ ทุนและทรัพย์สินในการดำเนินงานของสำนักงาน ประกอบด้วย

- (๑) เงินและทรัพย์สินที่ได้รับโอนตามมาตรา ๓๔
 - (๒) เงินอุดหนุนทั่วไปที่รัฐบาลจัดสรรให้ตามความเหมาะสม
 - (๓) เงินอุดหนุนจากภาคเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือองค์กรอื่นรวมทั้งจาก
 ต่างประเทศหรือองค์กรระหว่างประเทศ และเงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้อุทิศให้
 - (๔) ตอกผลของเงินหรือรายได้จากทรัพย์สินของสำนักงาน
- การรับเงินหรือทรัพย์สินตาม (๓) จะต้องไม่กระทำการในลักษณะที่ทำให้สำนักงานขาดความเป็น
 อิสระหรือความเป็นกลาง

มาตรา ๒๐ บรรดารายได้ที่สำนักงานได้รับให้ตกเป็นของสำนักงานเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายสำหรับ
 การดำเนินงานของสำนักงาน และไม่ต้องนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน

มาตรา ๒๑ ให้สำนักงานมีเลขาธิการคนหนึ่ง รับผิดชอบการปฏิบัติงานของสำนักงาน
 ขึ้นตรงต่อประธานกรรมการ และเป็นผู้บังคับบัญชาพนักงานและลูกจ้างของสำนักงาน

ในกิจการของสำนักงานที่เกี่ยวกับบุคคลภายนอก ให้เลขอิการเป็นผู้แทนของสำนักงาน
เพื่อการนี้ เลขอิการอาจมอบอำนาจให้บุคคลใดปฏิบัติงานเฉพาะอย่างแทนก็ได้ ทั้งนี้ ตามระเบียบที่
คณะกรรมการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบนภาษา

คณะกรรมการเป็นผู้มีอำนาจสรุหา แต่งตั้ง และถอดถอนเลขอิการ

มาตรา ๒๒ ผู้ที่จะได้รับการแต่งตั้งเป็นเลขอิการต้องมีคุณสมบัติ ดังต่อไปนี้

- (๑) มีสัญชาติไทย
- (๒) มีอายุไม่เกินหกสิบห้าปีบริบูรณ์
- (๓) สามารถทำงานให้แก่สำนักงานได้เต็มเวลา

มาตรา ๒๓ ผู้มีลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้ ต้องห้ามมิให้เป็นเลขอิการ

- (๑) เป็นบุคคลล้มละลายหรือเคยเป็นบุคคลล้มละลายทุจริต
- (๒) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเมื่อไ้นไรความสามารถ
- (๓) เคยต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกไม่น้อยกว่าจะได้รับโทษจำคุกจริงหรือไม่ เว้นแต่เป็นโทษ
สำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ
- (๔) เป็นข้าราชการ พนักงานหรือลูกจ้างของส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจหรือหน่วยงานอื่น
ของรัฐหรือของราชการส่วนท้องถิ่น
- (๕) เป็นหรือเคยเป็นข้าราชการการเมือง ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง สมาชิกสภาท้องถิ่น
หรือผู้บริหารท้องถิ่น เว้นแต่จะได้พ้นจากตำแหน่งมาแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งปี
- (๖) เป็นหรือเคยเป็นกรรมการหรือผู้ดำรงตำแหน่งอื่นในพระองค์การเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของ
พระองค์การเมือง เว้นแต่จะได้พ้นจากตำแหน่งมาแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งปี
- (๗) เคยถูกไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากราชการ หน่วยงานของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจหรือ
จากหน่วยงานของเอกชน เพราะทุจริตต่อหน้าที่หรือประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง

มาตรา ๒๔ ให้คณะกรรมการเป็นผู้กำหนดอัตราเงินเดือนและประโยชน์ตอบแทนอันของ
เลขอิการ

มาตรา ๒๕ เลขอิการอยู่ในตำแหน่งคราวละสี่ปี

เลขอิการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวรรภาระได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่ต้องไม่เกินสองครั้ง
ติดต่อกัน

มาตรา ๒๖ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวรรภาระ เลขอิการพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย

- (๒) สายอก
- (๓) ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๒๖ หรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๒๗
- (๔) คณะกรรมการมีมติให้ออกเพรษงบพร่องท่อน้ำที่หรือทุจฉิตต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือหย่อนความสามารถ

หมวด ๕

การปฏิบัติการและการรับมือภัยคุกคามทางไซเบอร์

มาตรา ๒๗ เมื่อ กปช. จัดทำแผนแม่บทความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์แห่งชาติ ให้สำนักงานจัดทำแนวทาง มาตรการ แผนปฏิบัติการ หรือโครงการเกี่ยวกับการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ให้สอดคล้องและเป็นไปตามนโยบายและแผนดังกล่าว

เมื่อคณะกรรมการให้ความเห็นชอบแนวทาง มาตรการ แผนปฏิบัติการ หรือโครงการ เกี่ยวกับการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์และมีผลใช้บังคับแล้ว หากมีกรณีจำเป็นให้ กปช. มีอำนาจแก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือเพิ่มเติมให้เหมาะสมแก่สถานการณ์ได้

มาตรา ๒๘ ให้หน่วยงานของรัฐดำเนินการภายใต้กฎหมายที่กำหนดอานาจหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐนั้นให้สอดคล้องกับแนวทาง มาตรการ แผนปฏิบัติการ หรือโครงการตามมาตรา ๒๗ โดยถือเป็นการปฏิบัติตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

ให้หน้าหน่วยงานของรัฐมีหน้าที่รับผิดชอบอำนวยการให้การปฏิบัติตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและสำเร็จตามเป้าหมายและระยะเวลาที่กำหนด

ในกรณีที่ กปช. ติดตามความก้าวหน้าและประเมินผลการดำเนินการ ตลอดจนการปฏิบัติการใด ๆ ให้หน่วยงานของรัฐมีหน้าที่ชี้ยื่นเหลือและอำนวยความสะดวกในการปฏิบัติหน้าที่

มาตรา ๒๙ ในกรณีที่เห็นสมควร กปช. อาจกำหนดให้หน่วยงานของรัฐแจ้งรายชื่อผู้รับผิดชอบตามแนวทาง มาตรการ แผนปฏิบัติการ หรือโครงการเกี่ยวกับการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ หรือผู้รับผิดชอบในพื้นที่ต่อ กปช. เพื่อพิจารณาแต่งตั้งเป็นผู้รับผิดชอบการปฏิบัติงานในการดำเนินการป้องกันและแก้ไขปัญหาภัยคุกคามทางไซเบอร์

ผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งตามวรรคหนึ่งต้องปฏิบัติงานโดยยึดถือแผนปฏิบัติการ มติ หรือการสั่งการของ กปช. หรือคำสั่งของประธานกรรมการ กปช. หรือผู้ซึ่งประธานกรรมการโดยความเห็นชอบของ กปช. มอบหมายเป็นสำคัญ

การไม่ปฏิบัติตามวรรคสองถือเป็นการขัดคำสั่งผู้บังคับบัญชา

มาตรา ๓๐ ให้รัฐมนตรีเป็นผู้บัญชาการมีอำนาจควบคุมและกำกับการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ทั่วราชอาณาจักรให้เป็นไปตามแผนปฏิบัติการเพื่อรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์แห่งชาติ และพระราชบัญญัตินี้ในการนี้ให้มีอำนาจบังคับบัญชาและสั่งการผู้รับผิดชอบการปฏิบัติงานตามมาตรา ๒๕ ได้ทั่วราชอาณาจักร

มาตรา ๓๑ ในกรณีที่ กปช. มีมติว่ากระหวง หน่วยงานของรัฐ หรือผู้มีหน้าที่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ หรือปฏิบัติการโดยขัดหรือแย้งกับแนวทางตามที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้ให้ กปช. แจ้งให้กระหวง หน่วยงานของรัฐ หรือผู้มีหน้าที่ปฏิบัติตั้งกล่าวด้านการแก้ไข ยกเลิก หรือยุติการดำเนินการดังกล่าวภายในเวลาที่กำหนด ในกรณีที่กระหวง หน่วยงานของรัฐ หรือผู้มีหน้าที่ปฏิบัติตั้งกล่าวไม่ดำเนินการตามมติ กปช. ภายในเวลาที่กำหนดโดยไม่มีเหตุอันสมควร ให้ถือว่า ปลดกระหวง หัวหน้าหน่วยงานของรัฐ หรือผู้มีหน้าที่ปฏิบัติตั้งกล่าว แล้วแต่กรณี กระทำการใดวันนี้ กระทำการใดวันนี้ แล้วให้ผู้มีอำนาจดำเนินการทางวินัยของผู้นั้นดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป

ในกรณีที่ผลของการไม่ดำเนินการตามมติ กปช. ตามวรรคหนึ่งก่อให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการอย่างร้ายแรง ให้ถือว่าเป็นการปฏิบัติหน้าที่โดยไม่ชอบหรือเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง แล้วแต่กรณี

ในกรณีที่ผู้ไม่ปฏิบัติการตามมติ กปช. ตามวรรคหนึ่งเป็นรัฐมนตรีเจ้าสังกัด ให้ กปช. รายงาน นายกรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาสั่งการตามที่เห็นสมควรต่อไป

มาตรา ๓๒ ในกรณีเกิดหรือคาดว่าจะเกิดเหตุภัยคุกคามทางไซเบอร์ขึ้นในระบบสารสนเทศซึ่งอยู่ในความดูแลของหน่วยงานของรัฐหน่วยงานใด ให้หน่วยงานของรัฐหรือผู้รับผิดชอบการปฏิบัติงานตามมาตรา ๒๕ รายงานเหตุดังกล่าวไปยังเลขานุการโดยเร็ว

เมื่อเลขานุการได้รับทราบเหตุตามวรรคหนึ่ง ให้รับดำเนินการป้องกันหรือแก้ไขเหตุภัยคุกคามนั้นตามความเหมาะสมทันที และรายงานให้ กปช. ทราบเพื่อพิจารณาสั่งการตามที่เห็นสมควรต่อไป

มาตรา ๓๓ เมื่อมีเหตุอุกเดินหรือภัยบันสายอันเนื่องมาจากการที่เกิดขึ้นในระบบสารสนเทศ ที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อความมั่นคงของประเทศไทย ให้ กปช. มีอำนาจสั่งการให้หน่วยงานของรัฐทุกแห่งดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดเพื่อป้องกัน แก้ไขปัญหา หรือบรรเทาความเสียหายที่เกิดหรืออาจจะเกิดขึ้นได้ ตามที่เห็นสมควร และอาจให้หน่วยงานของรัฐ หรือบุคคลใด รวมทั้งบุคคลซึ่งได้รับอันตรายหรืออาจได้รับอันตรายหรือความเสียหายดังกล่าว กระทำการหรือร่วมกันกระทำการใด ๆ อันจะมีผลเป็นการควบคุม ระงับ หรือบรรเทาผลร้ายจากอันตรายและความเสียหายที่เกิดขึ้นนั้นได้อย่างทันท่วงที

ในกรณีที่ทราบว่าบุคคลใดเกี่ยวข้องกับการก่อให้เกิดภัยคุกคามทางไซเบอร์ ให้ กปช. มีอำนาจสั่งบุคคลนั้นไม่ให้กระทำการใดอันจะมีผลเป็นการเพิ่มความรุนแรงอันเกิดจากภัยคุกคามทางไซเบอร์นั้นได้

มาตรา ๓๔ ในการที่มีความจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการรักษาความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์ที่อาจกระทบต่อความมั่นคงทางการเงินและการพาณิชย์ หรือความมั่นคงของประเทศไทย กปช. อาจสั่งการให้หน่วยงานภาคเอกชนกระทำการหรือจดเว้นกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่ง และให้รายงานผลการปฏิบัติการต่อ กปช. ตามที่ กปช. ประกาศกำหนด

หมวด ๕ พนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๓๕ เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายเป็นหนังสือจากเลขานุการ มีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) มีหนังสือสอบถามหรือเรียกให้หน่วยงานของรัฐ หรือบุคคลใดๆ มาให้ถ้อยคำ ฟังคำชี้แจงเป็นหนังสือ หรือส่งบัญชี เอกสาร หรือหลักฐานใด ๆ มาเพื่อตรวจสอบหรือให้ข้อมูลเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) มีหนังสือขอให้หน่วยงานราชการ หรือหน่วยงานเอกชนดำเนินการเพื่อประโยชน์แห่งการปฏิบัติหน้าที่ของ กปช.

(๓) เข้าถึงข้อมูลการติดต่อสื่อสารทั้งทางไปรษณีย์ โทรเลข โทรศัพท์ โทรสาร คอมพิวเตอร์ เครื่องมือ หรืออุปกรณ์ในการสื่อสารสื่ออิเล็กทรอนิกส์หรือสื่อทางเทคโนโลยีสารสนเทศใด เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติการเพื่อการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์

การดำเนินการตาม (๓) ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่คณะกรรมการรัฐมนตรีกำหนด

มาตรา ๓๖ ห้ามมิให้พนักงานเจ้าหน้าที่เปิดเผยหรือส่งมอบข้อมูลที่ได้มาตามมาตรา ๓๕ ให้แก่บุคคลใด

ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับกับการกระทำเพื่อประโยชน์ในการดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ หรือเพื่อประโยชน์ในการดำเนินคดีกับพนักงานเจ้าหน้าที่เกี่ยวกับการใช้อำนาจหน้าที่โดยมิชอบ หรือเป็นการกระทำตามคำสั่งหรือที่ได้รับอนุญาตจากศาล

พนักงานเจ้าหน้าที่มิได้ฝ่าฝืนวรรคหนึ่งด้วยประการใดๆ ก็ตามที่ไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๗ การแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับระบบคอมพิวเตอร์หรือการรักษาความมั่นคงปลอดภัยสารสนเทศและมีคุณสมบัติตามที่รัฐมนตรีกำหนด

มาตรา ๓๙ เพื่อประโยชน์ในการประสานงานหรือการปฏิบัติการ ให้เจ้าหน้าที่ของกระทรวงกลาโหมที่ได้รับมอบหมายในการปฏิบัติการกิจเพื่อตอบสนองและรับมือกับภัยคุกคามไซเบอร์ที่กระทบต่อความมั่นคงทางทหาร เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๓๙ ใน การปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้พนักงานเจ้าหน้าที่ด้องแสดงบัตรประจำตัวต่อบุคคลซึ่งเกี่ยวข้อง และบัตรประจำตัวของพนักงานเจ้าหน้าที่ให้เป็นไปตามแบบที่รัฐมนตรีประกาศในราชกิจจานุเบกษา

หมวด ๖ บทเฉพาะกาล

มาตรา ๔๐ ให้ออนบรรดาภิการ อำนาจหน้าที่ ทุนและทรัพย์สิน ของสำนักความมั่นคงปลอดภัย สำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์แห่งชาติ ที่มืออยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับไปเป็นของสำนักงาน ตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔๑ ให้เจ้าหน้าที่ และลูกจ้าง ของสำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์แห่งชาติ ตามมาตรา ๔๒ ซึ่งปฏิบัติหน้าที่อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับถ้าสมควรใจจะใจไปเป็นพนักงานหรือลูกจ้างของสำนักงาน ให้แสดงเจตนาเป็นหนังสือต่อผู้บังคับบัญชาภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ สำหรับผู้ที่ไม่ได้แจ้งความจำนงภายในระยะเวลาดังกล่าว ให้กลับไปปฏิบัติหน้าที่ในสำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์แห่งชาติ

การบรรจุและแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ และลูกจ้างตามวรรคหนึ่งให้ดำรงตำแหน่งได้ในสำนักงานให้เป็นเป้าหมายสำคัญ คุณสมบัติและอัตราเงินเดือนหรือค่าจ้างที่คณะกรรมการกำหนด แต่จะกำหนดให้ได้รับเงินเดือนหรือค่าจ้างต่ำกว่าเงินเดือนหรือค่าจ้างที่ได้รับอยู่เดิมไม่ได้

มาตรา ๔๒ ให้สำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์แห่งชาติ ทำหน้าที่เป็นสำนักงานคณะกรรมการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์แห่งชาติไปพลางก่อนจนกว่าจะมีการจัดตั้งสำนักงานตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔๓ เมื่อพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ในวาระเริ่มแรก ให้คณะกรรมการประกอบด้วยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม เป็นประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม เป็นรองประธานกรรมการ เลขาธิการสภาพความมั่นคงแห่งชาติ ผู้บังคับการกองบังคับการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับอาชญากรรมทางเทคโนโลยี สำนักงานตำรวจแห่งชาติ เป็นกรรมการ และให้ผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์แห่งชาติ เป็นกรรมการและเลขานุการ

ให้คณะกรรมการตามวรคหนึ่งปฏิบัติหน้าที่คณะกรรมการตามพระราชบัญญัตินี้เป็นการชั่วคราวจนกว่าจะมีคณะกรรมการตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งต้องไม่เกินเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

นายกรัฐมนตรี

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล
พ.ศ.

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล

เหตุผล

โดยที่ความก้าวหน้าของเทคโนโลยีสารสนเทศ รวมทั้งระบบสื่อสารทำให้การเก็บรวบรวม การใช้ และการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลสามารถทำได้โดยง่าย สะดวก และรวดเร็ว อันอาจนำมาซึ่งความ เดือดร้อนรำคาญ หรือความเสียหายในกรณีที่มีการนำไปแสวงหาประโยชน์หรือเปิดเผยโดยไม่ได้รับความ ยินยอมหรือแจ้งล่วงหน้า ที่แม้ว่าจะได้มีกฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลในบางเรื่อง แต่ก็ยังไม่มีหลักเกณฑ์ กลไก หรือมาตรการกำกับดูแลเกี่ยวกับการให้ความคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลที่เป็นหลักการทั่วไป จึง จำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง
พระราชบัญญัติ
คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล
พ.ศ.

โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ เรียกว่า “พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดสองร้อยสี่สิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ บุคคลย่อมได้รับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลตามที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่ในกรณีที่มีกฎหมายหรือกฎหมายใดกำหนดให้ลักษณะที่เกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลเรื่องใด เรื่องหนึ่งไว้เป็นการเฉพาะ และมีหลักประกันความเป็นธรรมและมาตรฐานไม่ต่างกว่าที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับแก่ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล เว้นแต่ผู้ควบคุมข้อมูล ส่วนบุคคลในลักษณะหรือกิจการใดที่มีพระราชบัญญัติกำหนดให้นำพระราชบัญญัตินี้ทั้งหมดหรือแต่บางส่วนมาใช้บังคับ

มาตรา ๕ ในพระราชบัญญัตินี้

“ข้อมูลส่วนบุคคล” หมายความว่า ข้อมูลเกี่ยวกับบุคคล ซึ่งทำให้สามารถระบุตัวบุคคลนั้นได้ ไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อม

“ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล” หมายความว่า ผู้ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ตัดสินใจเกี่ยวกับการบริหารจัดการข้อมูลส่วนบุคคล ซึ่งรวมถึงการเก็บรวบรวม การใช้และการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลตามพระราชบัญญัตินี้

“เจ้าของข้อมูล” หมายความว่า บุคคลซึ่งเป็นเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล

“บุคคล” หมายความว่า บุคคลธรรมด้า หรือนิติบุคคล

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลแห่งชาติ

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งเลขานุการแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานคณะกรรมการการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์แห่งชาติ

“เลขานุการ” หมายความว่า เลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์แห่งชาติ

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

หมวด ๑

คณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล

มาตรา ๗ ให้มีคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลแห่งชาติ ประกอบด้วย

(๑) ประธานกรรมการ ซึ่งคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล หรือด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร หรือด้านอื่นที่เกี่ยวข้องและเป็นประโยชน์ต่อการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล

(๒) กรรมการโดยตำแหน่งจำนวนสี่คน ได้แก่ ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ปลัดกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม ปลัดกระทรวงมหาดไทย และเลขาธิการสภาพความมั่นคงแห่งชาติ

(๓) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวนไม่เกินสี่คน ซึ่งคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล คุ้มครองผู้บริโภค ด้านสังคมศาสตร์ ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร หรือด้านนิติศาสตร์ หรือด้านอื่นที่เกี่ยวข้องและเป็นประโยชน์ต่อการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล

ให้เลขาธิการ เป็นกรรมการและเลขานุการโดยตำแหน่ง และให้แต่งตั้งเจ้าหน้าที่เป็นผู้ช่วยเลขานุการได้ตามความจำเป็น

หลักเกณฑ์และวิธีการสรรหาบุคคลเพื่อแต่งตั้งเป็นประธานกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ รวมทั้งการสรรหากรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อดำรงตำแหน่งแทนผู้ที่พ้นจากตำแหน่งก่อนวาระตามมาตรา ๑๐ ให้เป็นไปตามระเบียบทรัฐมนตรีประกาศกำหนด

ให้สำนักงานปฏิบัติหน้าที่เป็นหน่วยงานเลขานุการของคณะกรรมการตามพระราชบัญญัตินี้ และมีหน้าที่ปฏิบัติการได้ฯ เพื่อให้เป็นไปตามดังข้อคณะกรรมการ รวมทั้งปฏิบัติงานอื่นตามวัตถุประสงค์ของพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๘ ประธานกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะดังที่มีดังต่อไปนี้

- (๑) มีสัญชาติไทย
- (๒) ไม่เป็นบุคคลล้มละลายหรือเคยเป็นบุคคลล้มละลายทุจริต
- (๓) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๔) ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จากคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

มาตรา ๙ ประธานกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสามปี เมื่อครบกำหนดตามวาระในวรรคหนึ่ง หากยังมิได้มีการแต่งตั้งประธานกรรมการหรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่ ให้ประธานกรรมการหรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวรรคหนึ่งในด้านนี้ ยังคงดำรงตำแหน่งเพื่อดำเนินงานต่อไปจนกว่าประธานกรรมการหรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่

ประธานกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับการแต่งตั้งอีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งติดตอกันเกินสองวาระไม่ได้

มาตรา ๑๐ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๘ ประธานกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) คณารัฐมนตรีให้ออก เพราะบกพร่องด้านหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือหย่อนความสามารถ
- (๔) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะดังที่มีด้านมาตรา ๘

ในการนี้ที่ประธานกรรมการหรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ หรือในกรณีที่คณารัฐมนตรีแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพิ่มขึ้นในระหว่างที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ให้ผู้ได้รับแต่งตั้งแทนตำแหน่งที่ว่างหรือเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพิ่มขึ้นอยู่ในตำแหน่ง

เท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของประธานกรรมการหรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้แต่งตั้งไว้แล้ว เว้นแต่วาระที่เหลืออยู่ไม่น้อยกว่าสิบวันจะไม่แต่งตั้งประธานกรรมการหรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิแทนก็ได้

ในกรณีที่ประธานกรรมการหรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระให้คณะกรรมการประกอบด้วยกรรมการทั้งหมดเท่าที่มีอยู่จนกว่าจะมีการแต่งตั้งประธานกรรมการหรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามวาระหนึ่ง และในกรณีที่ประธานกรรมการพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระให้กรรมการที่เหลือเลือกกรรมการคนหนึ่งทำหน้าที่ประธานกรรมการเป็นการชั่วคราว

มาตรา ๑๑ การประชุมคณะกรรมการ ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมกรทั้งหมดซึ่งจะเป็นองค์ประชุม

ให้ประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุม ในกรณีที่ประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุม ถ้าประธานกรรมการหรือรองประธานกรรมการไม่มามาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ให้กรรมการซึ่งมาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยข้อหาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน เท่าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงขี้ขาด

การประชุมของคณะกรรมการอาจกระทำได้โดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์หรือวิธีการอื่นได้ตามที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๑๒ กรรมการผู้โดยมีส่วนได้เสียไม่ว่าโดยตรงหรือโดยอ้อมในเรื่องที่ที่ประชุมพิจารณาให้แจ้งการมีส่วนได้เสียของตนให้คณะกรรมการทราบล่วงหน้าก่อนการประชุม และห้ามมิให้ผู้นั้นเข้าร่วมประชุมพิจารณาในเรื่องดังกล่าว

มาตรา ๑๓ ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) จัดทำแผนยุทธศาสตร์การดำเนินงานด้านการส่งเสริม และการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ที่สอดคล้องตามนโยบายและแผนยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งเสนอมาตรการแก้ไขปัญหาอุปสรรคการปฏิบัติการตามนโยบายและแผนยุทธศาสตร์ดังกล่าว

(๒) ส่งเสริมและสนับสนุนหน่วยงานของรัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชนดำเนินกิจกรรมตามนโยบายและแผนยุทธศาสตร์ตาม (๑) รวมทั้งจัดให้มีการประเมินผลการดำเนินงานตามนโยบายและแผนยุทธศาสตร์ดังกล่าว เพื่อเสนอต่อคณะกรรมการ

(๓) กำหนดมาตรการ หรือแนวทางการดำเนินการเกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล เพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

(๔) ติดตามให้การคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลเป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

(๕) ให้เครื่องหมายรับรองข้อปฏิบัติการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล

(๖) ออกประกาศหรือระเบียบเพื่อให้การดำเนินการเป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

(๗) เสนอแนะต่อกมธรรัฐมนตรีให้มีการตราหรือปรับปรุงกฎหมายหรือกฎที่ใช้บังคับอยู่ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล

(๘) ให้คำแนะนำและคำปรึกษาเกี่ยวกับการดำเนินการใด ๆ เพื่อให้ความคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

(๙) ส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดทักษะการเรียนรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลให้แก่ประชาชน

(๑๐) ส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัย เพื่อพัฒนาเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล

(๑๑) กำกับและติดตามดูแลให้พนักงานเจ้าหน้าที่ หน่วยงานของรัฐ หรือผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลปฏิบัติการตามอำนาจและหน้าที่ที่กฎหมายกำหนด

(๑๒) พิจารณาคำร้องทุกช่องทาง ของบุคคลที่เกี่ยวข้องตามพระราชบัญญัตินี้ รวมทั้งวินิจฉัยข้อพิพาทระหว่างบุคคลฝ่ายต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

(๑๓) แต่งตั้งคณะกรรมการ คณะกรรมการ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่คณะกรรมการอนุญาต

(๑๔) ปฏิบัติการอื่นใดเพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของพระราชบัญญัตินี้

ในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรานี้ คณะกรรมการอาจอนุญาตให้สำนักงานเป็นผู้ปฏิบัติการ หรือเตรียมข้อเสนอหมายเหตุกรรมการ เพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไปได้

มาตรา ๑๔ ให้คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของทางราชการ มีอำนาจตามมาตรา ๑๓ (๑) ถึง (๑๑) ในกรณีที่ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลเป็นหน่วยงานของรัฐที่อยู่ภายใต้กฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสาร ราชการ เว้นแต่รัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ

มาตรา ๑๕ ให้คณะกรรมการได้รับเบี้ยประชุมและประโยชน์ตอบแทนอันตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการตั้งให้ได้รับเบี้ยประชุม ค่าใช้จ่าย และประโยชน์ตอบแทนอันตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด

คณะกรรมการและคณะกรรมการแต่งตั้ง ให้ได้รับเบี้ยประชุม ค่าใช้จ่าย และประโยชน์ตอบแทนอันตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๑๖ ให้คณะกรรมการมีอำนาจในการสั่งการให้บุคคลหนึ่งบุคคลใดส่งเอกสารหรือข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องที่มีผู้ร้องทุกข์ หรือเรื่องอื่นใดที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองสิทธิของบุคคลตามพระราชบัญญัตินี้ ในการนี้จะเรียกให้บุคคลใดมาชี้แจงข้อเท็จจริงด้วยก็ได้

มาตรา ๑๗ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ คณะกรรมการต้องให้โอกาสแก่ผู้ถูกกล่าวหาหรือลงสัญญากระทำการอันเป็นการฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ ชี้แจงข้อเท็จจริง แสดง

ความคิดเห็น และมีโอกาสได้ยังและแสดงพยานหลักฐานของตนตามสมควร เว้นแต่ในกรณีจำเป็นและเร่งด่วน

ความในวรรคหนึ่งมิให้นำมาใช้บังคับในการนี้ต้องไปนี้ เว้นแต่คณะกรรมการจะเห็นควรปฏิบัติเป็นอย่างอื่น

(๑) เมื่อมีความจำเป็นรีบด่วนหากปล่อยให้เนินข้าไปจะก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงแก่ผู้หนึ่งผู้ใดหรือจะกระทบต่อประโยชน์สาธารณะ

(๒) เมื่อจะมีผลทำให้ระยะเวลาที่กำหนดไว้ในกฎหมายหรือกฎต้องล้าช้าออกไป

(๓) เมื่อเป็นข้อเท็จจริงที่คู่กรณีนั้นเองได้ให้ไว้ในคำขอ คำให้การหรือคำแฉลง

(๔) เมื่อโดยสภาพเห็นได้ชัดในดัวว่าการให้โอกาสสั่งกล่าวไม่อาจกระทำได้

(๕) กรณีอื่นตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

การกำหนดหรือการออกคำสั่งตามพระราชบัญญัตินี้ ให้คณะกรรมการคำนึงถึงความเสียหายที่อาจจะเกิดขึ้นแก่บุคคลที่เกี่ยวข้อง และในกรณีที่เห็นสมควรคณะกรรมการอาจกำหนดเงื่อนไขหรือวิธีการขั้นกว่าในการบังคับให้เป็นไปตามคำสั่งนั้นได้

มาตรา ๑๙ ใน การปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้กรรมการ อนุกรรมการ และที่ปรึกษาที่คณะกรรมการแต่งตั้งเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามประมวลกฎหมายอาญา

ในกรณีที่บุคคลตามวรรคหนึ่งกระทำการตามหน้าที่โดยสุจริต ย่อมได้รับความคุ้มครองไม่ต้องรับผิดทั้งทางแพ่งหรือทางอาญา

หมวด ๒

การคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล

ส่วนที่ ๑

บททั่วไป

มาตรา ๑๙ การเก็บรวบรวม ใช้ เปิดเผย แก้ไขเปลี่ยนแปลง หรือกระทำการใด ๆ ต่อข้อมูลส่วนบุคคล ขอบเขตทำได้มีอยู่บุคคลตามหลักเกณฑ์ที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๒๐ การดำเนินการต่อข้อมูลส่วนบุคคลให้กระทำได้ต่อเมื่อเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการเก็บรวบรวม ใช้หรือเปิดเผย

หากมีการเปลี่ยนแปลงวัตถุประสงค์ตามวรรคหนึ่ง ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลต้องแจ้งหรือขอความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลแล้วแต่กรณี

ส่วนที่ ๒
การเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคล

มาตรา ๒๑ การเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคล จะกระทำมิได้ เว้นแต่

- (๑) เป็นการเก็บรวบรวมภายใต้วัตถุประสงค์อันชอบด้วยกฎหมายซึ่งเกี่ยวข้องโดยตรงกับกิจกรรมของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล และ
- (๒) การเก็บรวบรวมข้อมูลนั้น กระทำการเพียงเท่าที่จำเป็นตามกรอบวัตถุประสงค์หรือเพื่อประโยชน์ที่มีความเกี่ยวข้องโดยตรงกับวัตถุประสงค์ในการเก็บรวบรวม

มาตรา ๒๒ ใน การเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคล ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลจะต้องแจ้งให้เจ้าของข้อมูลทราบ ก่อนหรือในขณะเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลถึงรายละเอียดดังต่อไปนี้

- (๑) วัตถุประสงค์ของการเก็บรวบรวม
- (๒) ข้อมูลที่จะมีการเก็บรวบรวม
- (๓) ประเภทของบุคคลหรือน่วยงานที่ซึ่งข้อมูลส่วนบุคคลที่เก็บรวบรวมอาจจะถูกเปิดเผย
- (๔) ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล สถานที่ติดต่อ และวิธีการติดต่อ
- (๕) สิทธิของเจ้าของข้อมูลตามมาตรา ๒๘ มาตรา ๒๙ และมาตรา ๓๒

กรณีมีเหตุอันสมควรที่ไม่อาจดำเนินการได้ตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลแจ้งรายละเอียดตามวรรคหนึ่งแก่เจ้าของข้อมูลทราบโดยไม่ชักช้า

มาตรา ๒๓ การเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลดังต่อไปนี้ ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลได้รับยกเว้นไม่ต้องดำเนินการตามมาตรา ๒๒

- (๑) เพื่อประโยชน์ที่เกี่ยวกับการวางแผนหรือการสถิติหรือสำมะโนต่าง ๆ ของหน่วยงานของรัฐ
- (๒) เพื่อประโยชน์แก่การสืบสุน สอบสวนของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมาย หรือการพิจารณาพิพากษากดดีของศาล
- (๓) เพื่อป้องกันหรือรับอันตรายต่อชีวิต ร่างกายหรือสุขภาพของบุคคล
- (๔) เป็นข้อมูลที่เปิดเผยต่อสาธารณะโดยชอบด้วยกฎหมาย
- (๕) เป็นการปฏิบัติตามที่กฎหมายกำหนด หรือตามคำสั่งศาล
- (๖) กรณีอื่นตามที่กำหนดในกฎหมาย

มาตรา ๒๔ ห้ามมิให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลทำการเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลจากแหล่งอื่นที่ไม่ใช้จากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลโดยตรง เว้นแต่

- (๑) ได้แจ้งถึงการเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลจากแหล่งอื่นให้แก่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลทราบก่อนหรือในขณะเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลโดยไม่ชักช้า
- (๒) เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลจากการใช้และเปิดเผยที่ได้รับการยกเว้นตามมาตรา ๒๓

(๓) เป็นข้อมูลที่เปิดเผยต่อสาธารณะ

มาตรา ๒๕ ห้ามมิให้เก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลเกี่ยวกับเชื้อชาติ เพื่อพัฒนา ความคิดเห็นทางการเมือง ความเชื่อในลัทธิ ศาสนาหรือปรัชญา พฤติกรรมทางเพศ ประวัติอาชญากรรม ข้อมูลสุขภาพ หรือข้อมูลอื่นใดซึ่งกระทบความรู้สึกของผู้อื่นหรือประชาชนตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด โดยปราศจากความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลหรือบุคคลที่เกี่ยวข้อง เว้นแต่

- (๑) ได้รับยกเว้นตามมาตรา ๒๓ (๒) (๓) หรือ (๔)
- (๒) กรณีอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

ส่วนที่ ๓ การใช้หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล

มาตรา ๒๖ ห้ามมิให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลใช้หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล เว้นแต่เป็น การใช้หรือเปิดเผยตามวัตถุประสงค์หรือเป็นการจำเป็นเพื่อประโยชน์ที่มีความเกี่ยวข้องโดยตรงกับ วัตถุประสงค์ของการเก็บรวบรวม และได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลที่ให้ไว้ก่อนหรือในขณะนั้น

ในกรณีที่ได้รับยกเว้นตามมาตรา ๒๓ ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลไม่จำต้องดำเนินการตาม วรรคหนึ่ง

ถ้ามีการใช้หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลตามวรรคสอง ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลต้องบันทึก หมายเหตุการใช้และเปิดเผย และแจ้งถึงการใช้ หรือการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลดังกล่าวแก่เจ้าของข้อมูลส่วน บุคคลให้ทราบในภายหลังโดยไม่ชักช้า

บุคคลหรือหน่วยงานที่ได้รับข้อมูลส่วนบุคคลมาจากการเปิดเผยตามความในวรรคหนึ่ง จะต้องไม่ใช้หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล เพื่อวัตถุประสงค์อื่นนอกจากวัตถุประสงค์แต่แรกที่ได้ข้อมูลส่วน บุคคลนั้น

บุคคลหรือหน่วยงานที่ได้รับข้อมูลส่วนบุคคลมาจากการเปิดเผยตามความในวรรคสองจะต้อง ไม่ใช้หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล เพื่อวัตถุประสงค์อื่นนอกจากวัตถุประสงค์ที่ได้รับจากการใช้หรือการ เปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลนั้น

มาตรา ๒๗ ห้ามมิให้มีการส่งหรือโอนข้อมูลส่วนบุคคลไปยังประเทศซึ่งมีสาระสำคัญใน หลักเกณฑ์การให้ความคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลที่ต่างกว่าพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่ในกรณีดังต่อไปนี้

- (๑) เป็นการปฏิบัติตามที่กฎหมายกำหนด
- (๒) ได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูล
- (๓) เป็นความจำเป็นเพื่อชำระหนี้ด้านความผูกพันที่เป็นผลของสัญญา ซึ่งเจ้าของข้อมูลเป็น คู่สัญญา หรือเป็นสัญญาที่เป็นไปเพื่อประโยชน์ของเจ้าของข้อมูล
- (๔) กระทำเพื่อประโยชน์ของบุคคลซึ่งไม่สามารถให้ความยินยอมได้
- (๕) เป็นการโอนไปยังบุคคลที่ได้รับเครื่องหมายรับรองข้อปฏิบัติการคุ้มครองข้อมูลส่วน บุคคลตามที่คณะกรรมการรับรอง หรือตามกรอบความร่วมมือระหว่างประเทศหรือพันธกิจระหว่างประเทศ

คณะกรรมการอาจประกาศกำหนดประเภทที่มีสาระสำคัญในหลักเกณฑ์การให้ความคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลที่ไม่ดีกว่าพระราชบัญญัตินี้ได้

ส่วนที่ ๔ สิทธิของเจ้าของข้อมูล

มาตรา ๒๘ เจ้าของข้อมูลมีสิทธิขอเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคลที่เกี่ยวกับตนซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล เว้นแต่กรณีดังต่อไปนี้

- (๑) เป็นการขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติแห่งกฎหมายอื่น หรือคำสั่งศาล
- (๒) กระทบต่อความมั่นคงแห่งราชอาณาจักร
- (๓) กระทบต่อเศรษฐกิจและการพาณิชย์ของประเทศไทย
- (๔) มีผลต่อการสืบสาน สอบสวนของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมาย หรือการพิจารณาพิพากษาคดีของศาล
- (๕) เพื่อคุ้มครองเจ้าของข้อมูล หรือสิทธิและเสรีภาพของบุคคลอื่น

มาตรา ๒๙ ในกรณีที่ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์แห่งพระราชบัญญัตินี้ เจ้าของข้อมูลมีสิทธิขอให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลดำเนินการทำลาย หรือรับจำนำใช้ชั่วคราว หรือแปลงข้อมูลส่วนบุคคลให้อยู่ในรูปแบบข้อมูลที่ไม่ระบุชื่อ

กรณีผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลไม่ดำเนินการทำลายตามวรรคหนึ่ง เจ้าของข้อมูลอาจร้องขอต่อกองกรรมการเพื่อสั่งให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลกระทำการได้

มาตรา ๓๐ ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลต้องดำเนินการให้ข้อมูลส่วนบุคคลนั้นถูกต้อง ทันสมัย สมบูรณ์ และไม่ก่อให้เกิดความเสียใจผิด เว้นแต่จะมีกฎหมายกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น

ในกรณีที่เจ้าของข้อมูลร้องขอให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลดำเนินการทำลายตามวรรคหนึ่ง หากผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลไม่ดำเนินการทำลายตามคำร้องขอและไม่มีกฎหมายกำหนดให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลต้องดำเนินการเช่นนั้น ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลต้องบันทึกคำร้องขอของเจ้าของข้อมูลที่ให้ดำเนินการทำลายตามวรรคหนึ่งไว้กับข้อมูลส่วนบุคคลนั้น

มาตรา ๓๑ ให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลมีหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (๑) จัดให้มีมาตรการรักษาความมั่นคงปลอดภัยที่เหมาะสม เพื่อป้องกันการสูญหาย เข้าถึง ใช้ เปลี่ยนแปลง แก้ไข หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลโดยปราศจากอำนาจ หรือนำไปใช้โดยมิชอบ
- (๒) ในกรณีที่ต้องให้ข้อมูลส่วนบุคคลแก่บุคคลอื่น ต้องดำเนินการเพื่อป้องกันมิให้บุคคลนั้นใช้หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลโดยปราศจากอำนาจ

(๓) ทำลายข้อมูลส่วนบุคคลเมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาเก็บรักษา หรือที่ไม่เกี่ยวข้องหรือเกินความจำเป็นตามวัตถุประสงค์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลนั้น หรือที่เจ้าของข้อมูลได้เพิกถอนความยินยอม

(๔) แจ้งเหตุของการละเมิดข้อมูลส่วนบุคคลแก่เจ้าของข้อมูลโดยไม่ซักข้า และแจ้งถึงแผนการเยียวยาความเสียหายจากการละเมิดข้อมูลส่วนบุคคลนั้น เว้นแต่เป็นกรณีละเมิดข้อมูลส่วนบุคคลซึ่งมีจำนวนเกินกว่าหนึ่งหมื่นราย ให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลมีหน้าที่รายงานการแจ้งเหตุการณ์ละเมิดข้อมูลส่วนบุคคลและผลลัพธ์ของมาตรการเยียวยาแก่เจ้าของข้อมูลและคณะกรรมการ

มาตรา ๓๒ ให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลจัดทำรายการดังต่อไปนี้ เพื่อให้เจ้าของข้อมูลหรือคณะกรรมการสามารถตรวจสอบได้ ทั้งนี้ เว้นแต่จะมีกฎหมายกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น

- (๑) ข้อมูลส่วนบุคคลที่มีการเก็บรวบรวม
- (๒) วัตถุประสงค์ของการเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลแต่ละประเภท
- (๓) รายละเอียดของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล
- (๔) ระยะเวลาการเก็บข้อมูลส่วนบุคคล
- (๕) เมื่อใดเกี่ยวกับบุคคลที่มีสิทธิเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคลและเมื่อใดในการเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคลนั้น
- (๖) การกำหนดสิทธิและวิธีการเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคล

หมวด ๓

ข้อปฏิบัติในการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล

มาตรา ๓๓ ในการเก็บรวบรวม ใช้หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลตามพระราชบัญญัตินี้ ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลอาจจัดทำข้อปฏิบัติในการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลเพื่อกำหนดวิธีการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลก็ได้

มาตรา ๓๔ คณะกรรมการอาจจัดทำและเผยแพร่แนวปฏิบัติในการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล เพื่อให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลใช้เป็นแนวทางในการจัดทำข้อปฏิบัติในการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลที่อยู่ในความรับผิดชอบของตน

คณะกรรมการอาจทบทวนแนวทางตามความในวรรคหนึ่ง ทั้งนี้ โดยพิจารณาถึงความเหมาะสมและความสอดคล้องกับมาตรการการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลที่ได้มีการพัฒนาหรือเปลี่ยนแปลงไป

มาตรา ๓๕ คณะกรรมการอาจออกเครื่องหมายรับรองข้อปฏิบัติการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ให้แก่ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลที่ยื่นขอรับเครื่องหมายรับรองข้อปฏิบัติการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลซึ่งมีข้อปฏิบัติในการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลที่มีมาตรฐานไม่ต่ำกว่าแนวปฏิบัติตามมาตรา ๓๔ ก็ได้

คณะกรรมการอาจเรียกให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลที่ยื่นขอรับเครื่องหมายรับรองตามวาระนี้มาให้ข้อมูลหรือส่งเอกสารได้ ๆ ที่เกี่ยวข้องกับข้อปฏิบัติในการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของตนได้ หลักเกณฑ์และวิธีการขอรับเครื่องหมายรับรองตามวาระนี้ ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการกำหนด

หมวด ๔ การร้องเรียน

มาตรา ๓๖ เมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่าการดำเนินการใด ๆ เกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลอาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่เจ้าของข้อมูล คณะกรรมการอาจสั่งให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลดำเนินการพิสูจน์ การดำเนินการดังกล่าวได้ ถ้าผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลไม่ดำเนินการพิสูจน์การดำเนินการนั้นหรือดำเนินการล่าช้าโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร คณะกรรมการอาจจัดให้มีการพิสูจน์โดยผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายก็ได้

ถ้าผลการพิสูจน์ปรากฏว่าการดำเนินการใด ๆ เกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลของหน่วยงานหรือผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลอาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่บุคคลที่เกี่ยวข้องหรือบุคคลอื่น และกรณีไม่อาจป้องกันความเสียหายที่จะเกิดจากการดำเนินการนั้นได้ตามที่กำหนดในกฎหมายนี้หรือกฎหมายอื่น ให้คณะกรรมการมีอำนาจสั่งห้ามการดำเนินการนั้น และถ้าเห็นสมควรจะสั่งให้หน่วยงานหรือผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลกระทำการใด ๆ ภายใต้เงื่อนไขตามที่คณะกรรมการกำหนดก็ได้

ในกรณีที่การดำเนินการใด ๆ เกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลนั้นไม่สามารถแก้ไขเปลี่ยนแปลงได้ คณะกรรมการมีอำนาจสั่งให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลทำลาย โดยผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายก็ได้

ในการนี้ที่จ้าเป็นและเร่งด่วน ถ้าคณะกรรมการมีเหตุที่น่าเชื่อว่าการดำเนินการใด ๆ เกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลอาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่บุคคลที่เกี่ยวข้องหรือบุคคลอื่น ให้คณะกรรมการมีอำนาจสั่งห้ามดำเนินการใด ๆ เกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลตามวาระหนึ่ง วรรคสอง หรือวรรคสาม

มาตรา ๓๗ ในกรณีที่สิทธิของเจ้าของข้อมูลตามพระราชบัญญัตินี้ถูกกระทบกระเทือนหรืออาจถูกกระทบกระเทือน เจ้าของข้อมูลอาจยื่นคำร้องต่อกองคณะกรรมการ และคณะกรรมการอาจมีคำสั่งให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลดำเนินการ หรือห้ามดำเนินการใด ๆ เพื่อบังคับให้เป็นไปตามสิทธินั้น

หลักเกณฑ์และวิธีการยื่นคำร้องตามวาระนี้ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๓๘ เพื่อประโยชน์ในการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน ความประยุตและความมีประสิทธิภาพในการดำเนินงาน ให้คณะกรรมการกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับระยะเวลาและวิธีพิจารณาข้อร้องเรียนไว้ตามความเหมาะสมแก่กรณี ทั้งนี้ เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับหลักเกณฑ์ตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๓๙ เมื่อมีการร้องเรียนตามพระราชบัญญัตินี้ คณะกรรมการต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จโดยไม่ชักช้าและต้องเปิดโอกาสให้ผู้ร้องเรียนหรือบุคคลที่เกี่ยวข้องซึ่งจะแสดงพยานหลักฐานประกอบคำชี้แจงของตนได้ตามสมควร

เรื่องใดที่คณะกรรมการสั่งไม่รับไว้พิจารณาหรือให้ยุติเรื่อง ให้แจ้งแก่ผู้ร้องเรียนทราบพร้อมเหตุผล

มาตรา ๔๐ บุคคลย่อมมีสิทธิร้องเรียนต่อกองการตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ การร้องเรียนตามพระราชบัญญัตินี้ไม่ตัดสิทธิผู้ร้องเรียนที่จะดำเนินการตามกฎหมายอื่น

มาตรา ๔๑ ในกรณีปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจหน้าที่ดังนี้

(๑) ตรวจสอบสถานที่ที่เกี่ยวกับเรื่องที่มีการร้องเรียนโดยแจ้งให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองสถานที่ทราบล่วงหน้าในเวลาอันควร

(๒) ยึดหรืออายัดทรัพย์สิน เอกสารหรือสิ่งของที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบหรือดำเนินคดี

(๓) ปฏิบัติการอื่นไดตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

หมวด ๕ ความรับผิดทางแพ่ง

มาตรา ๔๒ การดำเนินการใด ๆ เกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลด้วยประการใด ๆ ที่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อเจ้าของข้อมูล ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเพื่อการนั้น ไม่ว่าการดำเนินการนั้นจะเกิดจากการกระทำโดยจงใจหรือประมาทเดินเลือดของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือไม่ก็ตาม เว้นแต่ผู้นั้นจะพิสูจน์ได้ว่าการดำเนินการเข่นร่วมนั้นเกิดจาก

- (๑) เหตุสุดวิสัย
- (๒) การกระทำการคุกคามสั่งของรัฐบาลหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ
- (๓) การกระทำการใดใดเว้นการกระทำการของบุคคลที่เกี่ยวข้องหรือบุคคลอื่นนั้นเอง
- (๔) การดำเนินการครบถ้วนตามข้อปฏิบัติในการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลที่ตนจัดทำขึ้นแล้ว ค่าสินไหมทดแทนตามวรรคหนึ่ง หมายความรวมถึงค่าใช้จ่ายทั้งหมดที่ทางคณะกรรมการ และหน่วยงานของรัฐต้องรับภาระจ่ายเงินในการป้องกันความเสียหายที่เกิดขึ้นนั้นด้วย

หมวด ๖
บทกำหนดโทษ

มาตรา ๔๓ ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลซึ่งไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการตามมาตรา ๓๖ หรือมาตรา ๓๗ ต้องระหว่างไทยปรับไม่เกินสองแสนบาทและปรับเป็นรายวันอีกไม่เกินวันละห้าพันบาท จนกว่าจะปฏิบัติให้ถูกต้อง

มาตรา ๔๔ ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตาม มาตรา ๒๒ วรรคหนึ่ง มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ มาตรา ๓๐ มาตรา ๓๑ หรือมาตรา ๓๒ ต้องระหว่างไทยจําคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินสามแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

การกระทำตามความในวรรคหนึ่ง หากเป็นการกระทำเพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้รับประโยชน์อันมิชอบด้วยกฎหมาย หรือเพื่อให้ผู้อื่นเสียหาย ต้องระหว่างไทยจําคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสองล้านบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๕ ผู้ใดล่วงรั้วข้อมูลส่วนบุคคลของผู้อื่นเนื่องจากการปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ตามที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้ และนำไปเปิดเผยแก่ผู้อื่น ต้องระหว่างไทยจําคุกไม่เกินหนึ่งปีหรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ความดามนวาระหนึ่ง มิให้นำมาใช้บังคับแก่การเปิดเผยในการเดิมต่อไปนี้

- (๑) เป็นการกระทำตามหน้าที่
- (๒) เพื่อประโยชน์แก่การสืบสาน สืบทอดของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมาย หรือการพิจารณาพิพากษาคดีของศาล
- (๓) เพื่อประโยชน์แก่การดำเนินการกับการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้
- (๔) เพื่อประโยชน์ในการแก้ไขให้สอดคล้องกับหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลที่คณะกรรมการกำหนด
- (๕) การเปิดเผยแก่หน่วยงานของรัฐในประเทศไทยต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับเรื่องดังกล่าว
- (๖) ได้รับความเห็นชอบจากบุคคลดังกล่าวเป็นหนังสือ

มาตรา ๔๖ ผู้ใดขอแก้ไขข้อมูลส่วนบุคคลอันทำให้เกิดความเข้าใจผิดในสาระสำคัญ ต้องระหว่างไทยจําคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๔๗ ให้สำนักงานดำเนินการให้มีการแต่งตั้งประธานกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายใต้กฎหมายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๔๙ ในระหว่างที่ยังไม่มีเลขานิการ ให้เลขานิการสำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์แห่งชาติ ปฏิบัติหน้าที่กรรมการและเลขานุการของคณะกรรมการไปพลาสก่อน

มาตรา ๕๐ ในระหว่างที่ยังไม่มีการจัดตั้งสำนักงาน ให้สำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์แห่งชาติ ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขานุการของคณะกรรมการไปพลาสก่อน

มาตรา ๕๐ ผู้ใดเป็นผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลตามพระราชบัญญัตินี้อยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎ ระเบียบ และประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่

(๑) ข้อมูลส่วนบุคคลที่อยู่ในความครอบครองก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติตามมาตรา ๒๒ มาตรา ๒๓ มาตรา ๒๔ และมาตรา ๒๕ เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับการเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคล

(๒) การปฏิบัติตามมาตรา ๓๑ (๑) ให้ปฏิบัติตามบทบัญญัติดังกล่าวภายใต้เงื่อนไขในเดือนกันยายนแต่วันที่มีการประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

นายกรัฐมนตรี